

A Today we will learn בע"ה of דף ה יומא מס' יומא דף ה

The topics we will learn about include the following:
 --- More details about which parts of the מילואים were required -
 and if not done were מעכב - prevented its fulfillment

A

Which parts of the מילואים were required and if not done are מעכב

B --- How משה dressed the כהנים during the מילואים

2. Some of the key terms and concepts we will learn about include:

סמיכה - leaning on the קרבן. The owner had to lean on the animal by placing his hands on its head before the שחיטה.

B

How משה dressed the כהנים during the מילואים

סמיכה

C תנופה - The fats, chest, and thigh of קרבנות were waved up and down and back and forth by the כהנים and the owners.

אונן - When someone's relative dies, they are called an אונן until the burial. Certain מצוות do not apply while they are in this state.

אורים ותומים - The Urim V'Tumim were Names of Hashem placed inside the חושן

C

תנופה

אונן

אורים ותומים

D כהן גדול - חושן was the breastplate worn by the חושן - חושן
איפה. This is the amount of flour the עשירית האיפה - A tenth of an
כהן brought for his induction as a כהן, or any מנחה.
כלאים - a forbidden mixture of wool and linen.

D

חושן
עשירית האיפה
כלאים

1 So Let's Review...

On the previous Daf we learned the following Machlokes:
 מיילואים is מילואים - says that everything written in the context of the ר' יוחנן
 מעכב - prevents the fulfillment of the עבודה.
 מיילואים - says that only those things that would be לדורות - in
 מעכב during the מילואים - were מעכב in the future.

1 From the previous Daf...

<p>ר' חנינא</p> <p>דבר המעכב לדורות <i>in the future</i> מעכב בהן <i>were מעכב</i> <i>during the מילואים</i></p>	<p>ר' יוחנן</p> <p>כל הכתוב בהן <i>everything written</i> מעכב בהן <i>prevents the fulfillment</i> <i>of the עבודה</i></p>
--	--

2 The gemora asks...

מאי בנייהו - מאי בנייהו
 The Gemara gives four differences that result from this Machlokes:

אמר רב יוסף סמיכה איכא בנייהו -
 קרבן סמיכה - leaning on the סמיכה -
 מעכב ר' יוחנן According to.
 מעכב לדורות, because it is not לדורות.
 We know that סמיכה is not מעכב because the פסוק says
 כפרה - atonement. - Perform סמיכה and there will be ונרצה.
 But since we know that the כפרה occurs when the blood is
 placed on the מזבח and not when the סמיכה is done, the Posuk
 must be teaching that ideally סמיכה should be done - and if not -
 he does not get the ideal כפרה, but he does get a כפרה nonethe-
 less

רב נחמן בר יצחק אמר תנופה איכא בנייהו -
 תנופה - the waving of the fats, the chest and the thigh.
 According to ר' יוחנן, this was מעכב during the מילואים. Accord-
 ing to ר' חנינא, it is not מעכב, because it is not לדורות -
 Which we know from the Posuk;
 כפרה - for the waving for a לכפר.
 Since, we obviously know that the כפרה occurs when the blood
 is placed on the מזבח not when the תנופה is done, the Posuk must
 be teaching that that ideally תנופה should be done, - and if not -
 he does not get the ideal כפרה, but he does get a כפרה
 nonetheless

2 The gemora asks...

מאי בנייהו			
<p>רב נחמן בר יצחק</p> <p>תנופה</p> <p>איכא בנייהו</p> <p>ר' חנינא ר' יוחנן</p> <p>מעכב אינו מעכב <i>because it is not</i> <i>מעכב לדורות</i></p> <p>לתנופה לכפר <i>if he does not do it</i> <i>he still gets כפרה</i> <i>just not</i> <i>an ideal כפרה</i></p>		<p>רב יוסף</p> <p>סמיכה</p> <p>איכא בנייהו</p> <p>ר' חנינא ר' יוחנן</p> <p>מעכב אינו מעכב <i>because it is not</i> <i>מעכב לדורות</i></p> <p>סמך ונרצה <i>if he does not do it</i> <i>he still gets כפרה</i> <i>just not</i> <i>an ideal כפרה</i></p>	

3 - רב פפא אמר פרישת שבעה איכא בנייהו
 The seven day separation -
 According to ר' יוחנן, this was מעכב during the מילואים, and according to ר' חנינא, it was not because it is not לדורות.
 We know this from our משנה;
 - מדקא תני מתקינין ולא קתני מפרישין
 It uses the word מתקינין, prepare, and not מפרישין, separate. We prepare a second גדול in case the first one becomes invalid, but we do not separate the second one for seven days beforehand, and he can still serve if needed.

- רבינא אמר ריבוי שבעה ומשיחה שבעה איכא בנייהו
 The wearing of the eight special garments by the גדול, and the need to anoint him with the שמן המשחה, the special oil, for seven days.

According to ר' יוחנן these things were מעכב during the מילואים. According to ר' חנינא they were not, because they were not מעכב לדורות.

We know that these were not מעכב לדורות because even though one פסוק says;

- שבעת ימים ילבשם הכהן
 For seven days you shall clothe the גדול, כהן גדול, another פסוק says;
 - אשר ימשח אותו ואשר ימלא את ידו

The גדול that was anointed and clothed in the eight garments - just once. Even if these steps were done only once, he is still כהן גדול.

However, the first פסוק tells us that לכתחילה - ideally, he should be clothed seven days.

****

The גמרא asks how we know that לכתחילה he should also be anointed for seven days.

There are two answers:

-1- Since we needed the פסוק to tell us it was not מעכב if it was not done, the implication is that לכתחילה it should be done.

OR

-2- Because of another פסוק that compares wearing the clothing to the anointing;

ובגדי הקדש אשר לאהרן יהיו לבניו אחריו

- למשחה בהם ולמלא במ את ידם

And the holy garments of אהרן shall be for his sons after him, to be anointed with them, and to be clothed in them.

4 The גמרא then goes on and asks
 מאי טעמא דמ"ד כל הכתוב בהן מעכב
 what is the source of ר' יוחנן that anything written in the context of the מילואים was מעכב.

אמר רבי יצחק בר ביסנא

The פסוק says;

- ועשית לאהרן ולבניו ככה

- ככה עיכובא הוא

- in THIS way - It must be done this way or it's not considered done.

Although this would only apply to those things written in פרשת תצוה, and according to רש"י, it would not refer to the placing of the אורים ותומים in the חושן, which is written in פרשת צו, the גמרא has three answers.

3

<p>רב פפא פרישת שבעה איכא בנייהו ר' יוחנן מעכב <i>because it is not מצרכ לדורות</i></p>	<p>רבינא אמר ריבוי שבעה ומשיחה שבעה איכא בנייהו ר' יוחנן מעכב <i>because it is not מצרכ לדורות</i></p>
<p>ר' חנינא אינו מעכב <i>because it is not מצרכ לדורות</i></p>	<p>ר' יוחנן מעכב <i>because it is not מצרכ לדורות</i></p>
<p>אשר ימשחו אותה ואשר ימלא את ידו even if done only once</p>	<p>מדקא תני מתקינין ולא קתני מפרישין</p>

4

מאי טעמא

ר' יוחנן

כל הכתוב בהן מעכב בהן

אמר רבי יצחק בר ביסנא

ועשית לאהרן ולבניו ככה

in this way

But this only applies to those things written in פרשת תצוה

5 רב נחמן בר יצחק says we learn a פתח פתח שוה גזירה which is written in both Parshiyos.
 רב משרשיא says there is another פסוק that says everything is מעכב ה' ושומר את משמרת ה' -
 And you will protect that which Hashem says to protect.
 רב אשי says;
 כי כן צויתי - for so have I commanded - teaches that whatever is mentioned by the מילואים is מעכב.

The Gemara does not explain the reasoning of ר' חנינא.
 The ריטב"א explains that we must say that ר' חנינא either does not hold of these דרשות, or that he limits them to things that are מעכב לדורות.

6 The Gemara goes on to discuss the three times the תורה uses a language of ציווי - command - on the eighth day of the מילואים.
 Once -
 כי כן צויתי -
 For so I was commanded -
 To tell אהרן that he could eat the קרבן מנחה even though he was אונן.
 The second,
 כי כאשר צויתי - like I was commanded -
 that משה thought it was okay for אהרן to also eat the קרבן חטאת of ראש חודש -
 Which he later realized that he was wrong and admitted it.
 And the third -
 כי כאשר צוה ה' - like Hashem commanded it -
 when משה assured אהרן that he could eat from the שלמים ומזבח אהרן -
 ולא מאלי אני אומר -
 I am not issuing my own ruling -

7 The Gemara then discusses several other details of the מילואים that are מעכב.
 א"ר יוסי בר חנינא מנסים אין כתובין בפרשה
 א"ר יוסי בר חנינא said we know that the כהן גדול must wear the מנסים, the special pants. Even though it doesn't say it explicitly, וזה הדבר אשר
 וזה תעשה להם לקדש אותם לכהן, and this, refers back to what was just mentioned before that פסוק, and there it mentions the מנסים.
 We also know to include the עשירית האיפה - the tenth of an איפה of flour for the קרבן מנחה of the כהן גדול as part of the מנסים, מעכב, through גזירה שוה זה זה from the possik of flour for the קרבן מנחה where אהרן first becomes כהן גדול.

8 א"ר יוחנן משום ר"ש בן יוחאי מניין שאף מקרא פרשה מעכב in the name of ר"ש בן יוחאי said that משה had to read the פרשה of the מילואים to everyone, and it was also מעכב because the פסוק says;
 - 'ויאמר משה אל העדה זה הדבר אשר צוה ה' - said to the congregation - This is the word that Hashem commands -
 מעכב - even the words are מעכב.

8 א"ר יוחנן משום ר"ש בן יוחאי מניין שאף מקרא פרשה מעכב

ויאמר משה אל העדה זה הדבר אשר צוה ה'

אפילו דיבור מעכב

9 The גמרא next explains the פסוקים that describe how the גדול was clothed in a way that there should be no contradictions in the verses.
 כיצד הלבישו למיסבר קראי פליגי בה בני רבי חייא ורבי יוחנן The sons of ר' חייא disagreed with ר' יוחנן.
 One said;
 - אהרן ואחר כך בניו First אהרן was clothed and then his sons.
 The other said;
 - אהרן ובניו בבת אחת Both אהרן and his sons were clothed at the same time.
 The גמרא later explains that it would have been impossible for משה to clothe all five כהנים at the same time. בבת אחת means that משה clothed them one after another without putting other garments on in between.

9 כיצד הלבישו - למיסבר קראי פליגי בה בני ר' חייא ורבי יוחנן

והד אמר אהרן ובניו בבת אחת

הד אמר אהרן ואח"כ בניו

clothed them one after another without putting other garments on in between

10 אבי explains;
 - בכתונת ומצנפת כו"ע לא פליגי דאהרן ואחר כך בניו Everyone agrees that regarding the shirt and head covering אהרן was first clothed with all his garments, and then the sons were clothed, because in both פ' צו and פ' תצוה אהרן and his sons are mentioned separately.

10 אבי בכתונת ומצנפת כו"ע לא פליגי אהרן - ואח"כ בניו

11 כי פליגי באבנט -
They only argue regarding the belt.
One says;
אהרן ואחר כך בניו -
The אבנט was put on אהרן first, together with his other garments,
and then the sons were clothed with their garments including
the אבנט.
Because, in פ' צו, one פסוק says;
ויחגור אותו באבנט -
He girded him in a belt -
And then it says;
ויחגור אותם אבנט -
And he girded them in belts.
אהרן and his sons are mentioned separately regarding the אבנט as
well.

The other says;
אהרן ובניו בבת אחת -
They were all girded with belts at the same time. In other words,
Aharon was clothed in all his garments, except for the אבנט. His
sons were then likewise clothed in all their garments, except for
the אבנט. The אבנט was then put on Aharon, and then on his sons.
Because, in פ' תצוה, the Posuk says;
והגרת אותם אבנט אהרן ובניו -
You shall gird Aharon and his sons with the אבנט. They are
mentioned together regarding the אבנט.

Now, the first opinion that holds אהרן was first and then his sons
would say that the other פסוק that mentions them together
teaches that
- אבנטו של כהן גדול זהו אבנטו של כהן הדיוט -
The belt of the גדול כהן was the same as that of the הדיוט כהן. They
were both כלאים - made of wool and linen.
The second opinion that says they were put on together would
say that the separate פסוקים for אהרן and his sons teaches that
- אבנטו של כהן גדול לא זה הוא אבנטו של כהן הדיוט -
The belt of the גדול כהן which was made of כלאים, was not like the
belt of the כהן הדיוט which had no כלאים. It was made of linen
only.

